

Ο ΖΟΡΖΕ ΖΕΖΟΥΣ ΔΙΝΕΙ ΤΙΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ

ΖΟΡΖΕ ΖΕΖΟΥΣ: Η ΔΙΚΑΙΩΣΗ ΕΝΟΣ "ΚΑΤΑΡΑΜΙ

Η διαδρομή του Ζόρζε Ζεζούς, η δοκιμασία του 2013 με τις τρεις απανωτές αποτυχίες στη Μπενφίκα, οι τίτλοι με τους "αετούς" και η μεγάλη δικαίωση με τη Φλαμένγκο. Ο «ΚΟΣΜΟΣ ΣΠΟΡ» αναλύει το προφίλ του 65χρονου κόουτς.

ΤΟΥ ΜΑΝΟΥ ΧΑΤΖΗΔΑΜΗ

Αν κάποιος έλεγε ότι διαθέτει "το άγγιγμα του Μίδα", ώστε ό,τι πιάνει, να γίνεται χρυσός, θα μπορούσε να χαρακτηριστεί υπερβολικός. Το όνομά του έχει θεωρηθεί συνώνυμο της... κατάρας, έστω και αν έχει κατακτήσει πολλούς τίτλους στην προπονητική του καριέρα, με το 2013 να του έχει προσδώσει τον χαρακτηρισμό του... loser. Όταν άλλωστε κάποιος φτάνει τρεις φορές στην πηγή και δεν πίνει νερό, τότε η "στάμπα" του αποτυχημένου τον συνοδεύει μέχρι να αποδείξει το αντίθετο. Και το απέδειξε περισσότερες από μια φορές.

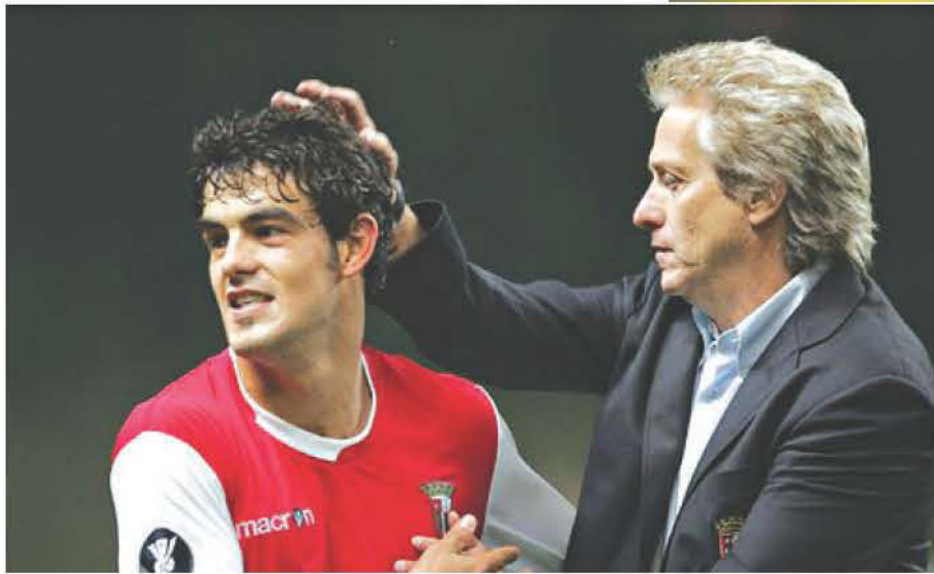
Ο Ζόρζε Ζεζούς είναι ένας από τους πιο ευτυχημένους ανθρώπους τις τελευταίες ώρες σε ολόκληρο τον κόσμο μετά την κατάκτηση του Copa Libertadores με τη Φλαμένγκο στον τρελό τελικό με τη Ρίβερ Πλέιτ (2-1). Ο άνθρωπος που κάποτε αποτελούσε αντικείμενο χλευασμού και κριτικής για το γεγονός ότι η δική του Μπενφίκα... κατάφερε να χάσει τρεις τίτλους μέσα σε λίγες ημέρες (πρωτάθλημα, Κύπελλο και Europa League), έδωσε πολλαπλώς τις απαντήσεις του, αποδεικνύοντας πως είναι ένας πολύ σπουδαίος προπονητής. Ο άθλος με τη Φλαμένγκο είναι μοναδικός και κατάφερε να δώσει αποστομωτικές απαντήσεις προς πάσα κατεύθυνση.

Όντας θιασώτης του "έχει ο καιρός γυρίσματα", επέμεινε στη δουλειά του και στο πλάνο του, βλέποντας το δάσος και όχι το δέντρο, με το αποτέλεσμα να τον δικαιώνει. Όταν κάποιος καταφέρνει να απορροφήσει τους "κραδασμούς" και δεν προβαίνει σε σπασμωδικές κινήσεις, τότε έρχεται η ώρα της... πληρωμής. Κάποτε η Μπενφίκα τον εμπιστεύτηκε μετά τα απανωτά "χαστούκια" και πήρε μαζί της δέκα τίτλους, για να έρθει η "Φλα" και να βιώσει το όνειρο της κατάκτησης του βαρύτερου τροπαιού με τον ίδιο στο πηδάλιο.

Η ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΚΑΙ ΤΑ ΕΠΙΤΕΥΓΜΑΤΑ ΣΤΗ ΜΠΕΝΦΙΚΑ

Ο γεννημένος στην Αμαδόρα της Λισσαβώνας, Πορτογάλος κόουτς (24/7/1954), δεν έκανε κάποια αξιομνημόνευτη καριέρα ως ποδοσφαιριστής, περιπλανήθηκε σε διάφορες ομάδες (13 συγκεκριμένα) από το 1973 μέχρι το 1990, προτού αποφασίσει να κάνει το... φυσιολογικό άλμα για κάθε ποδοσφαιριστή, να ακολουθήσει δηλαδή την προπονητική, μένοντας στο άθλημα από άλλο πόστο. Το παράδειγμά του μάλιστα είναι ένα από τα πολλά, όπου ένας σπουδαίος κόουτς δεν υπήρξε απαραίτητα και βιρτουόζος της μπάλας.

Κοουτσάρισε την Μπενφίκα από το 2009 και είχε μια σειρά από επιτεύγματα που για τον πολύ κόσμο δεν ήταν και τόσο γνωστά. Ανέλαβε τους "Αετούς" στις 16 Ιουνίου

Στο πρώτο μεγάλο του πρότζεκτ ως κόουτς, ο Ζόρζε Ζεζούς ανέλαβε να οικοδομήσει μια ομάδα στην Μπράγκα. Ωστόσο τους καρπούς της δικής του σκληρής δουλειάς θα τους έδραπε άλλος συνάδελφός του, λίγα χρόνια αργότερα, ενάντια στον ίδιο!

και στην πρώτη του χρονιά στον πάγκο της κατάφερε να πάρει το πρωτάθλημα έπειτα από πέντε χρόνια "λειψανδρίας" (μόλις δυο ήττες και 78 γκολ στην επίθεση), φτάνοντας παράλληλα και στα προημιτελικά του Europa League.

Στις 5 Οκτωβρίου του 2009 έφτασε τις 100 νίκες στην προπονητική του καριέρα, ενώ μετά την κατάκτηση του Λιγκ Καπ της παρθενικής του σεζόν επιβραβεύτηκε με επέκταση του συμβολαίου του μέχρι το 2013. Παράλληλα, με τον ίδιο η Μπενφίκα πέτυχε την πρώτη της νίκη επί γερμανικού εδάφους σε ένα αληστού μήνις 1-4 απέναντι στην Στουτγκάρδη, σπάζοντας και το ρεκόρ συνεχόμενων νικών (16) της ομάδας του Τζιμί Χάγκαν την σεζόν 1972-73.

Και οι επιτυχίες του δεν σταματούν εκεί, καθώς το 2012 (10 Δεκεμβρίου) έγινε ο πιο επιτυχημένος Πορτογάλος κόουτς σε τοπικά ντέρμπι της Λισσαβώνας με επτά νίκες σε σύνολο εννέα αγώνων (νίκη με 3-1 απέναντι στην Σπόρτινγκ). Λίγους μήνες μετά (15 Μαρτίου 2013 απέναντι στην Μπορντό για το Europa League), έφτασε τις 200 νίκες στον πάγκο της Μπενφίκα, κάτι που μόλις άλλοι πέντε προπονητές στην ιστορία της ομάδας το έχουν καταφέρει. Όσο για την παρουσία στον τελικό του Europa League, είχε να συμβεί κάτι τέτοιο 23 ολόκληρα χρόνια. Οι δυο πλευρές πορεύτηκαν μαζί ως το 2015, όταν και οι Λουζιτανόι ανακοίνωσαν πως δεν συμφώνησαν μαζί του για νέο συμβόλαιο.

Για τον Ζεζούς, οι "Αετοί" αποτέλεσαν τον 13ο -και όχι φαρμακερό- προορισμό της καριέρας του, έχοντας ξεκινήσει την προπονητική το 1990 στην Αμόρα, για να ακολουθήσει μια σταθερή πορεία με τελικό προορισμό την Μπράγκα την σεζόν 2008-09 (5η θέση στο πρωτάθλημα και "16" του Europa League), προτού έρθει η μεγάλη ευ-

καιρία να καθίσει στον πάγκο της Μπενφίκα και να φτιάξει την δική του ομάδα, την οποία απολάμβανε όλος ο ποδοσφαιρικός πλανήτη. Μια ομάδα επιθετική, με ισορροπία, που σκόραρε με ευκολία, είχε "ταυτότητα" στο παιχνίδι της, δεν δεχόταν εύκολα γκολ και ήταν δυσκολοκατάβλητη.

Για τον ίδιο, η σεζόν 2012-13 ήταν αναμφίβολα η πιο δύσκολη της καριέρας του, αφού μπορούσε να γευτεί το νέκταρ της επιτυχίας και αντ' αυτού ήπιε το πικρό ποτήρι της αποτυχίας. Αν θεωρηθεί βέβαια αποτυχία το να διεκδικεί μια ομάδα όλους τους στόχους της μέχρι το φινάλε της σεζόν.

Η Μπενφίκα έπαιζε καλή μπάλα, είχε μια συγκεκριμένη φιλοσοφία και... πατώντας πάνω σ' αυτήν, κατάφερε φέτος να πάρει το 33ο πρωτάθλημα της ιστορίας, να φτάσει στον τελικό του Europa League για δεύτερη σερί σεζόν,